

Raskompendium för
Kerry Blue Terrier

Svenska Kerry Blue Terrier Klubben

FCI-nummer 3

Originalstandard 2005-04-19

FCI-standard 2005-05-11; engelska

SKKs Standardkommitté 2005-11-02

Innehållsförteckning

4-5 Bakrund/Ändamål

6-7 Helhetsintryck

8-11 Huvud

12-13 Hals och kropp

14-15 Svans

16-17 Extremiteter

18 Rörelser

19-21 Päls

22 Storlek/Vikt

Rasspecifika Avelsstrategier – Exteriör

Nuläge

Kerry Blue håller en mycket hög exteriör kvalitet. Nästa alla hundar får excellent i kvalitet på utställningar och en majoritet av dem får också certifikatkvalitet. Andelen very good är mycket lågt och good samt sufficient är så gott som obefintliga. Vi har också flera hundar varje år som placerar sig i grupper och andra finaler. Ett flertal svenskfödda hundar har också exporterats och har fina framgångar i sina nya länder.

Rasen är inte upptagen i listan Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar.

Sammanfattning

Kerry Blue har under många år främst avlats för utställning och sällskap. Exteriören har prioriterats framför de flesta andra egenskaper. Vi kan se några tendenser till tunnare nospartier, dåliga vinklar i framstället och dåligt bröstdjup.

Även pälskvaliteten varierar en del. Det finns ingen anledning till att nu ge avkall på en god exteriör men det är viktigt att vi också ser till helheten.

Mål och strategier

Långsiktiga mål

Behålla den höga exteriöra kvaliteten.

Strategier:

- Uppfödarna gör inte avkall på en god exteriör men väger även in mentalitet, hälsa och genetisk variation i sitt avelsarbete.
- Uppfödarna bör sträva efter rakare svansar och hög svansansättning samt en pälskvalitet som karaktäriseras av riklig, mjuk och vågig päls
- Ge akt på vinklingen i framstället (skuldra och överarm) och att nospartiet inte blir för tunt.

Kerry Blue Terrier

Ursprungsland/hemland:

Irland.

Användningsområde:

Tidigare jakthund, numera främst sällskapshund.

Bakgrund/Ändamål:

Liksom de andra irländska terrierraser-
na förmodas också kerry blue terrier
ha funnits på Irland sedan sekler. Rasen
användes för det hårda arbetet med att
jaga utter i djupa vattendrag och för
jakten på grävling i gryt samt för jakt på
andra skadedjur. På grund av rasens enkla
ursprung som gårds- och råtthund finns
det få – om ens några – uppgifter om den
före 1900-talet.

Den troligen första nertecknade re-
ferensen till kerry blue terrier är daterad
1847. Författaren beskriver en blågråskif-
tande hund vars päls hade mörkare par-
tier och fläckar, ofta med "tan" på benen
och nospartiet. Den beskrivna blå-svarta
irländska terriern ansågs vara vanligt
förekommande i landskapet Kerry men
den har utvecklats även i andra områden.
De "blå" visades inte på utställning förrän
1913 och Dublin Blue Terrier Club bildades
1920.

Kerry blue blev snabbt mycket popu-
lär, t.o.m. ansedd som en sorts maskot för
irländska patrioter. Det förekom under
en kortare tid fyra olika rasklubbar, under
tiden 1922 till 1924 anordnade dessa klub-
bar inte mindre än sex utställningar och
sex arbetsprov.

Sedan 1928 har denna imponerande,
välbalanserade terrier med den vackra,
mjuka blå pälsen blivit populär världen
över. Den har rykte om sig att vara en
utmärkt arbets- och sällskapshund som
motsvarar uttrycket "så gott som per-
fekt".

Kommentarer

Många myter florerar om hur terriern med den ovanliga blå fär-
gen uppkom på Irland. Tidig litteratur beskriver högbenta terrier
som skiljer sig i färg och päls. Det fanns röda och vetefärgade,
blå- och tanfärgade, blå- och svartfläckiga, svarta, mörkgrå och
silverfärgade. De blåaktiga hade ofta pälsar som tenderade att
locka sig. När man började organisera utställningar på Irland de-
lade man in hundarna i färg och de blå fick till en början namnet
Irish Blue terrier.

Kerry blue var allmogens hund. Enkelt folk fick inte hålla jakt-
hundar som t.ex. den irländska varghunden. Kerryn skulle därför
fungera som en allt-i-allo hund. Den skulle vakta gård och hem,
hålla råttorna under kontroll, valla får och jaga grävling och utter.
Naturligtvis tjuvjagades även större villebråd och då passade
kerryns grå-blå färg extra bra. Färgen gjorde att de smälte in i
skuggorna och därigenom kunde tjuvskytten och hans hund und-
komma upptäckt.

Rasen var alltså en hårt arbetande hund med en stor allsidighet.
För detta tuffa liv krävdes en robust och samarbetsvillig hund
med ett stabilt temperament och en självsäker och orädd attityd.
Den skulle vara en rörlig hund med en sund anatomi så att den
orkade följa sin ägare under dennes långa arbetsdagar. Hunden
levde tätt ihop med familjen, var pålitlig med barnen och till-
bringade nätterna inomhus nedanför husses säng.

Rasen har levt med ett rykte som hetlevrad och det kan ibland
stämna när det gäller relationen med andra hundar av samma
kön. Men de flesta kerry blue av idag är inte hetsigare än vad
som kan förväntas av en terrier. Gentemot människor är kerry
blue tillgänglig, följsam och mjuk.

Kerryn kom till Sverige på 20-talet och har sedan dess haft sin
lilla men trogna beundrarskara. Många uppskattar dess mjuka
päls som inte faller och som är förhållandevis allergivänlig.

Helhetsintryck, Uppförande/Karaktär

Helhetsintryck

En typisk kerry blue terrier skall ha uttalad terrierutstrålning med stram resning. Den skall vara samlad, välproportionerlig och ha välutvecklad, muskulös kropp.

Uppförande/Karaktär

Rasen skall utstråla otvetydig terrierkaraktär i alla sammanhang. Den alltigenom viktigaste faktorn – uttrycket – måste vara intensivt och alert.

FEL

Vid bedömning på utställning skall rasens temperament vara så alert att uppvisaren inte skall behöva hålla upp hundens huvud eller svans.

Kommentarer

Även om rasen kan ge ett extremt intryck p.g.a. att den rikliga pälsen kan formas och förändra hundens siluett mer än vad som är möjligt med de flesta andra terrierraser, så ska det under pälsen finnas en moderat, välbalanserad hund utan överdrifter.

Inte någonstans i standarden är ordet ”kort” använt, ett ord som annars gärna förknippas med terrier överlag. Ryggen ska vara medellång. Länden ska vara måttligt lång. Dessutom ska halsen vara medellång, bröstkorgen måttligt bred, nospartiet medellångt och ögonen medelstora.

En kerry blue ska vara mer kraftfull och kompakt än sin ena kusin, den irländska terriern, men ge ett mer elegant intryck än sin andra kusin, irish soft coated wheaten terriern. Kombinationen av massa och elegans ska vara precis den rätta.

Standarden lägger stor vikt vid hundens karaktär och utstrålning. Hundens självsäkerhet ska lysa igenom i dess strama hållning och intensiva uttryck. Den muskulösa kroppen ska ge ett intryck av smidighet, kraft och uthållighet. Rörelserna ska vara flytande och harmoniska med ett kraftfullt driv i steget och stor räckvidd. Hunden ska behålla sin resning i rörelse och den breda starka ryggen ska hållas plan.

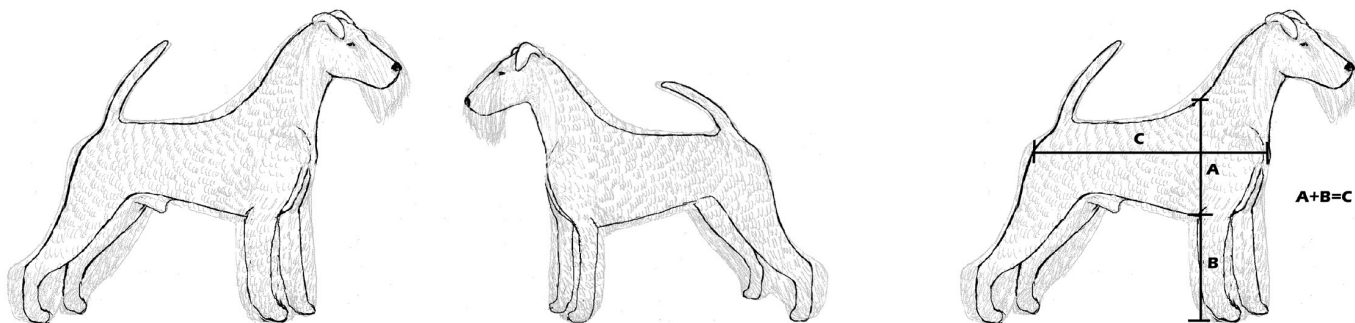
Huvud och svans ska inte behöva hållas upp p.g.a. att hunden visar rädsla eller osäkerhet i ringen. Är hunden alert men handlern tror sig kunna förbättra hundens helhetsintryck genom att hålla dess huvud och svans så ska det inte ses som ett fel. Hunden ska dock i rörelse alltid kunna bära huvud och svans högt.

Hane:

Tik:

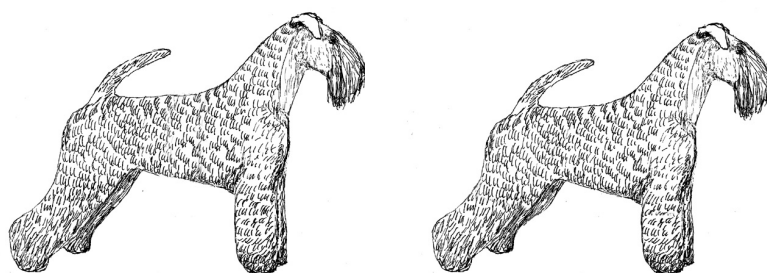

Under pälsen finns en moderat, välbalanserad terrier utan överdrifter.

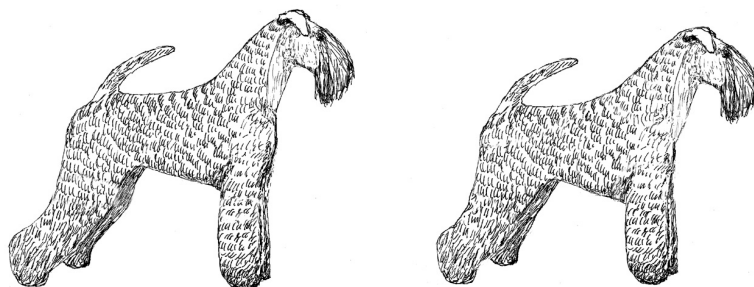
En kerry blue är en kvadratisk till lätt rektangulär hund med normal benhöjd. Kroppsdjupet är lika med benhöjden.

Av dessa tre tikar är den till vänster för grovt byggd i huvud och hals med för tung kropp. Den i mitten är lagom och den till höger är för elegant och luftig i sin byggnad. För övrigt har alla tre tikarna korrekta proportioner.

Båda dessa tikar ger ett för rektangulärt intryck. Skillnaden är att den till vänster är för lång i kroppen medan den till höger är för kort på benen.

Båda dessa tikar är för korta i förhållande till sin höjd. Den till vänster är för högställd medan den till höger är överdrivet kompakt i kroppen och för knapp i sina vinklar både fram och bak vilket ger ett i hoptryckt intryck.

Huvudet skall vara försett med riklig päls.

Hanhundar skall ha kraftfullare, muskulösare huvud än tikar.

Skallparti

Skallpartiet skall vara kraftigt och välbalanserat.

Stop

Stopet skall vara endast svagt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart och näsborrarna stora och vida.

Nosparti

Nospartiet skall vara medellångt.

Kommentarer

Det är något olyckligt att originalstandardens beskrivning av skallen; Strong and well balanced, översatts till att skallpartiet skall vara kraftigt och välbalanserat, vilket kan misstolkas till att en ganska grov skalle är önskvärd. Jämför den engelska standarden: Well balanced, long, proportionally lean, with slight stop and flat over the skull.

Huvudet ska dock vara starkt och väl utfyllt under ögonen med flata kinder och flat hjässa. Nospartiet ska ha samma längd som skallpartiet och vara mycket kraftfullt med djupa och starka käkar (punishing jaws). Skallens plan, nosryggens plan och underkäkens linje ska vara i det närmaste parallella. Stopet ska endast vara svagt markerat.

Ett "naket" hanhundshuvud. Här ser man tydligt det flacka stopet, ett väl utfyllt nosparti och de parallella linjerna.

Sett uppifrån ska huvudet bilda en svagt avsmalnande kil utan markerade kinder eller för tydliga okbågar.

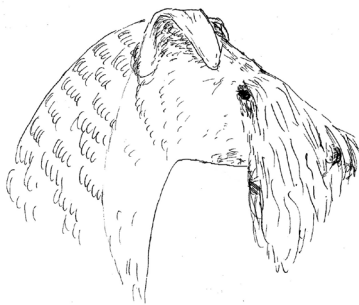
Ett foxterrierlikt huvud som är mycket smalt med markant längre nosparti än skallparti är inte önskvärt. Lika illa är det med ett huvud som inte är tillräckligt utfyllt under ögonen och med ett kort och smalt nosparti vilket ger ett intryck av att skallen är bred.

Det intryck man får av huvudets längd och form kan påverkas avsevärt av skäggets och mustaschernas längd och utformning.

Ett välbalanserat hanhundshuvud med härligt uttryck. Observera att skäggets längd påverkar hur man uppfattar nospartiets längd. Jämför med tikhuvudet på sid 5 där skägget adderar lite extra längd.

Korrekt huvudform och proportioner.

En svag underkäke avslöjas även om skägget är rikligt.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga och muskulösa. Tänderna skall vara jämna, stora och vita och sluta i saxbett (tångbett accepteras). Tandkött och gom skall vara mörkpigmenterade.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora och väl placerade. De skall vara mörka eller mörkt hasselnötsbruna, med intensivt uttryck.

Öron

Öronen skall vara tunna och inte stora. De skall bäras framåt över pannan eller med inre öronkanterna tätt efter huvudets sidor och med framåtriktade öronlappar för att ytterligare förstärka det intensiva, skarpa terrieruttrycket.

FEL

- Köttfärgat tandkött
- Underbett, överbett
- Gul eller ljus ögonfärg

Kommentarer

Tandbortfall förekommer och är inte ett allvarligt fel om endast några tänder saknas, men det är naturligtvis önskvärt att hunden har en fullständig tanduppsättning.

Viktigast är dock att tänderna är jämna och förhållandevis stora.

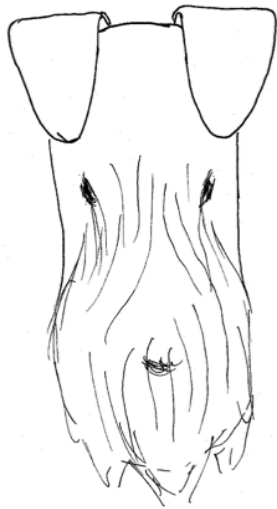
Gommen ska vara mörkpigmenterad. Tandköttet ska vara pigmenterat, ju mörkare desto bättre. Helt rosa färg är otypiskt, men mindre rosa fläckar är inte ett fel.

Ögonen ska vara förhållandevis djupt liggande. Ju mörkare färg desto bättre. En gulaktig ton i ögats iris är ett allvarligt fel.

Kerry blue ska inte bära sina öron så högt över huvudet som vissa andra terrierras. Öronlapparna ska ligga an mot huvudet och inte fladdra ovanför. På äldre hundar som närmar sig veteranåldern har dock i allmänhet brosket i öronen stelnat så mycket att öronen lättat.

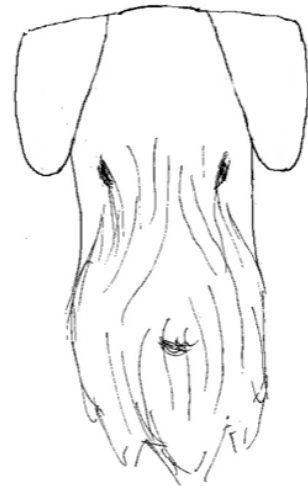
Välformade mörka ögon och korrekt burna öron på denna hanhund.

Korreakta öron

För högt burna öron

Tunga öron

Öronen skall inte bäras för högt. De ska vara vikta en aning ovanför huvudet och bäras framåt. Örontopparna ska vara riktade mot den yttre ögonvrån eller bäras tätt längs huvudets sidor. För högt vikta öron ger ett för extremt intryck och öronen ser oproportionellt små ut. För tunga öron ger inte hunden det rätta terrieruttrycket och öronen ser stora ut. Observera att både de höga och de tunga öronen påverkar intrycket av de annars identiska huvudernas form och proportioner negativt.

Hals

Halsen skall vara proportionerlig, medellång och väl ansatt i skulderpartiet.

Kropp

Rygg

Ryggen skall vara medellång och plan.

Ländparti

Länden skall vara måttligt lång.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara djup och måttligt bred med väl välvda revben.

FEL

- Karp- eller svankrygg

Kommentarer

Halsen ska vara muskulös och reslig. Dess övre del ska vara förhållandevis smal, lätt välvd och vackert bära upp det stolta burna huvudet. Halsen ska gradvis breddas ned mot skulderna för att elegant övergå i det flata skulderpartiet och den väl utvecklade manken. Halsens framsida ska vara fri från överskott av skinn och bilda en elegant linje.

Ryggen ska vara mycket muskulös. De väl välvda revbenen gör att ryggen bildar en bred och plan yta som övergår i ett brett och kraftigt ländparti som endast är mycket lätt välvt. Korset är plant, brett och starkt. Observera att standarden inte efterfrågar en kort rygg eller ett kort ländparti. Överdriven kompakt utgör ett hinder för de fria och lediga rörelser som eftersträvas.

Bröstkorgen ska vara djup, nå ner till armbågarna och ha en god bredd. Den får varken vara flat eller tunnformad. Dess främre del ska vara avsmalnande så att fronten inte blir för bred. En kerry blue får inte ha så mycket förbröst och vara så kraftfull som en schnauzer i fronten. Dock ska den vara väl utfylld mellan frambenen och bröstbensknappen ska vara i nivå med med boglederna.

Bröstkorgens bakre del ska vara välutvecklad med långa revben. Detta tillsammans med det kraftiga ländpartiet gör att buklinjen endast är lätt uppdragen.

Observera att det tar tid för framförallt hanarna att få en fullt utvecklad kropp. De flesta är inte färdigutvecklade förrän fram emot treårsåldern.

Bröstryggen, länden och korset ska bilda en plan och bred yta på en fullt utvuxen kerry blue, i detta fall en hanhund.

Exempel på utmärkta hanar

Exempel på utmärkta tikar

Svansen skall vara smal, väl ansatt och bäras glatt upprätt.

Kommentarer

Svansen ska vara högt ansatt och svansfästet ska vara vinklat i 90 grader mot ryggen. Det är viktigt att det finns något bakom svansen så baken inte blir platt.

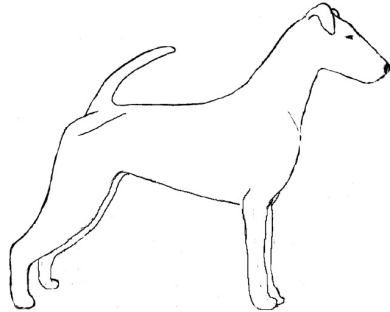
Efter kuperingsförbudet ser vi många varianter på hur en svans kan se ut. Irland har inte gett några direktiv om hur en lång svans ska vara formad.

Det har visat sig att ett korrekt plant kors med en högt placerad svans nästan alltid ger en ganska glatt buren svans som resultat nu när den inte längre kuperas. Hundens konstruktion och dess typiska höga svansansättning måste dock anses viktigare än att svansen står i 90 graders vinkel hela vägen upp.

Från svenskt håll har vi enats om att det är önskvärt att svansen bärs rakt upp eller böjd över ryggen i linje med ryggraden. En svans som bärs överdrivet glatt och där toppen hänger nedanför rygglinjen vriden åt den ena sidan av kroppen, eller en svans som är så hårt ringlad att den bildar en ring och påbörjar ytterligare ett varv, är inte önskvärt.

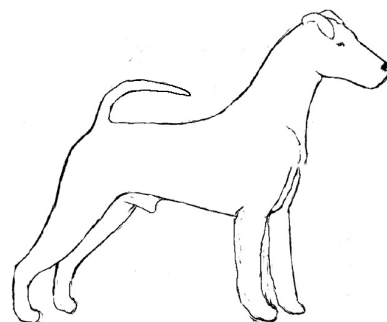
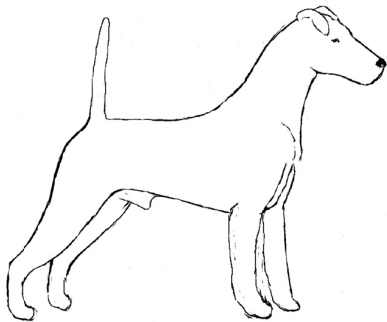
Observera "hyllan" bakom den väl ansatta och burna svansen.

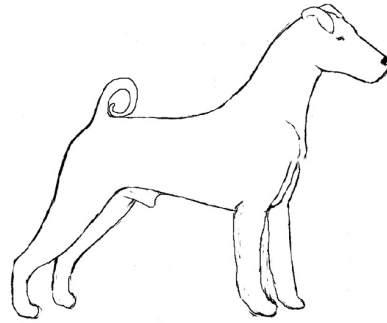
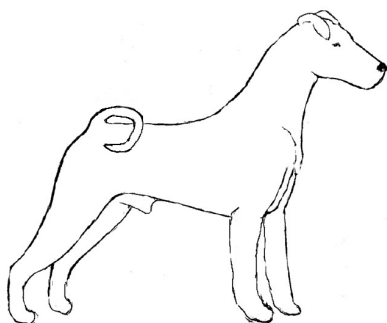

Kors och svansansättning

Korset ska vara förhållandevis plant och svansen högt placerat. Ryggslutet ska inte falla nämnvärt mot svansen och sittknölna ska sticka ut väl bakom svansen så att hunden får en rejäl bakdel.

Väl burna svansar

Svansar som böjer sig för mycket

Framställ

Frambenen skall vara raka med god benstomme.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara finmejslade, sluttande och väl åtliggande.

Framtassar

Framtassarna skall vara kompakta med kraftiga, rundade trampdynor. Klorna skall vara svarta.

FEL

- Smal bringa
- Utstående armbågar
- Vita eller benfärgade klor

Kommentarer

Fronten ska vara rak med långa, flata, väl tillbakalagda skuldror. Den ska vara moderat bred och utan bulliga muskler. Benstommen i frambenen ska vara kraftfull, inte grov men får absolut inte vara finlemmad. Unga hundar har en ganska smal front då deras bröstorgar inte är färdigutvecklade.

En kerry blue ska inte ha en typisk terrierfront utan överarmen ska vara väl vinklad mot skuldran och förhållandevis lång. Detta för att möjliggöra de harmoniska rörelser med lång räckvidd som efterfrågas. Vinkeln mellan skuldra och överarm är dock större än 90 grader.

Det är tyvärr vanligt att framstället är knappare vinklat än bakstället. Det ger en oharmonisk rörelse som kan ge sig i uttryck på olika sätt. Vanligast är ett kort och stött framsteg eller vispande frambensrörelser.

Unga hundar med korrekt vinkling är ofta lösa och instabila i fronten p.g.a. att bröstorgen ännu inte är helt utvecklad samt att ligament och välvinklade leder fortfarande är flexibla. Man ska komma ihåg att en kerry blue inte ska vara för tidigt utvecklad.

Lagom bred front på denna, för övrigt utmärkta tik som kombinerar substans och elegans.

Bakställ

Bakbenen skall vara välställda under kroppen.

Lår

Låren skall vara muskulösa och välutvecklade

Has

Hasorna skall vara kraftiga.

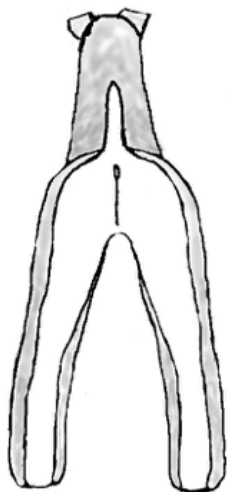
Baktassar

Baktassarna som framtassarna.

Kommentarer

Bakstället ska vara mycket muskulöst och kraftigt. Bäckenet ska vara brett så att rumpan uppfattas som bred vilket gärna accentueras av klippningen.

Lårben och underben ska vara lika långa. Knäleden väl vinklad men inte överdriven. Hasen ska vara kort med kraftig benstomme, väl ställd och hasleden stabil i sidled. Bakställets vinkling ska vara i harmoni med framställets.

Bakstället är brett och kraftfullt med ett högt valv. Hunden ställer sig brett.

Kraftfullt och välvinklat bakställ på denna hanhund. Observera de tungt burna öronen.

Rörelserna skall vara väl koordinerade och parallella med lång räckvidd fram och kraftfullt påskjut bak. Under rörelse skall överlinjen förbli plan och huvud och svans skall bäras högt.

FEL

- Sporrar på bakbenen, liksom märken efter borttagna sporrar
Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige
- Trånga, kohasiga eller styltiga bakbensrörelser

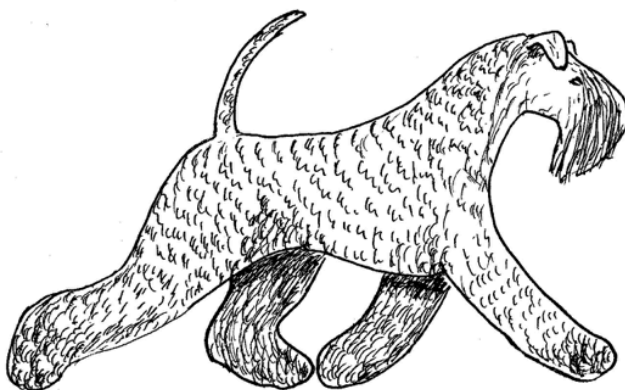
Kommentarer

I sakta trav ska hunden röra sig parallellt och ganska brett bakifrån sett. I snabbare trav närmar sig tassarna varandra.

I den senaste standarden har man lagt till att rörelserna ska ha lång räckvidd fram och kraftfullt påskjut bak.

Harmoniska och vägvinande, flytande rörelser är ett av rasens kännetecken. Se upp med branta överarmar vilket ger ett kort och stöttigt steg fram.

Rasen ska vara byggd för att trava långa sträckor i god fart.

Rörelserna ska vara fria, vägvinande och balanserade.

Parallella rörelser med lång räckvidd fram och kraftfullt påskjut bak.

Pälsen skall vara riklig och vågig.

Pälsstruktur

Pälsen skall vara mjuk.

Färg

Alla nyanser av blått, med eller utan svarta markeringar.

Svart färg eller rödbruna nyanser är endast tillåten på hundar under 18 månaders ålder.

FEL

- Päls som är hård, sträv eller borstig
- Annan färg än blått, bortsett från undantagen ovan.

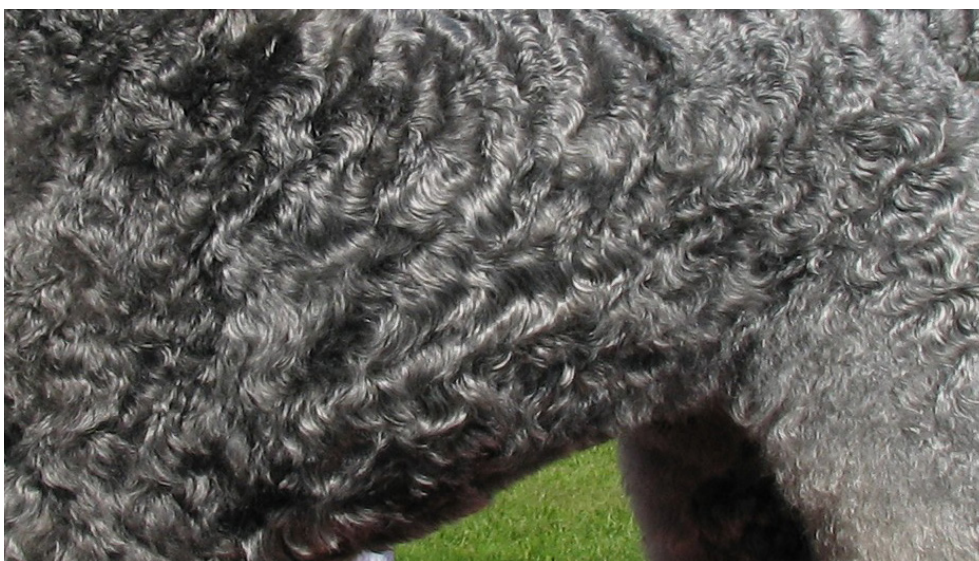
Kommentarer

Det kan anses vara underligt att det främsta kännetecknet för rasen, dess mjuka päls som inte fäller, är så kortfattat beskriven i standarden; riklig och vågig samt mjuk. Det är många pälsvarianter som passar in på den beskrivningen. Trots det så har många uppfödare mycket bestämda uppfattningar om hur en korrekt päls ska vara och ser pälskvalitet som det största problemet hos rasen.

Strävan efter att få en päls som lätt kan formas till önskad frisyr har gjort att pälsarna tenderat att bli överdrivet rikliga och för småvågiga/lockiga i sin struktur. Det får den att stå rakt ut från kroppen som på en pudel och det måste anses helt felaktigt. Man bör alltså inte låta sig imponeras av ytterst välformade benhår. Pälsen ska ligga ner i sin växtriktning och bilda blanka vågor. Stryker man längs pälsen på kroppens sidor ska man få en mjuk, glatt och nästan kall känsla. Det har också blivit populärt att klippa pälsen kort, framför allt på kroppen för att ge ett mer stilrent intryck och kanske också för att dölja en felaktig kvalitet. Päslängden på kroppen bör vara minst 3 cm för att de korrekta vågorna ska bildas.

Pälsen på valpar och unga hundar är tunnare och rakare än på vuxna. De kan också gå igenom perioder med risig och glanslös päls. Därför ska man inte lägga för stor vikt på pälskvaliteten före två års ålder.

Pälskvaliteten ändrar sig med åren och fram emot veteranåldern så har så gott som alla fått en hårdare päls. Det är en naturlig utveckling.

Idealisk päls som är blank och silkig, mjuk och luftig och som bildar ungefär fingerbreda vågor.

Denna hanhund är inte helt svart utan har en mörkblå färg som är helt korrekt oavsett ålder.

Denna hanhund färgar om via brunt. De kan vara i denna fas från valpålder till 2-3 års ålder under att mer och mer blå ton så sakteliga blandas in.

Kerry blue terrierns färg har varit mycket omdebatterad genom åren. Kanske dels för att uttrycket ”alla nyanser av blått” inte är lätt att definiera och dels för att sätten som färgförändring kan ske på, från svart valp till blå vuxen, kan vara så olika.

Några vanliga missuppfattningar är att hunden ska vara helt blåfärgad vid 18 månaders ålder samt att ju ljusare färgen är desto bättre. Men observera att standarden säger att svart färg inte är tillåten efter 18 mån - inte att hunden ska vara färdigt blå vid denna ålder.

Färgförändringen kan ske på många olika sätt. En variant är när hunden går från svart till mörkblått och sedan gradvis ljusnar. Är den då mörkblå vid 18 mån så har den en korrekt färg för åldern även om den inte är klar i sin färgskiftning.

En annan variant är den hund som snabbt blir brun och där den blå färgen sedan gradvis filtreras in. Den har då i en period en smutsblå färg som gradvis blir renare men där den brunaktiga tonen länge kan leva kvar i behåret. Denna hund som vid 18 mån är brun med viss blåaktig skiftning har påbörjat sin färgskiftning och har alltså en korrekt färg för åldern. Oftast är det så att en hund som färgar via brunt kommer att få en ljusare nyans som vuxen än en som går direkt från svart till blått.

Svart eller mörkare färg är tillåtet på huvud, svans och tassar. Ibland kan skillnaden i nyans mellan dessa områden och resten av kroppen vara så stor så att hunden ser tvåfärgad ut.

Färgen förändras under hela hundens levnad. Efter att ha nått sitt ljusaste stadium någonstans vid 2-4 års ålder mörknar de gradvis med åldern. En hund som från början var ganska mörkt blå kan bli nästan svart som veteran.

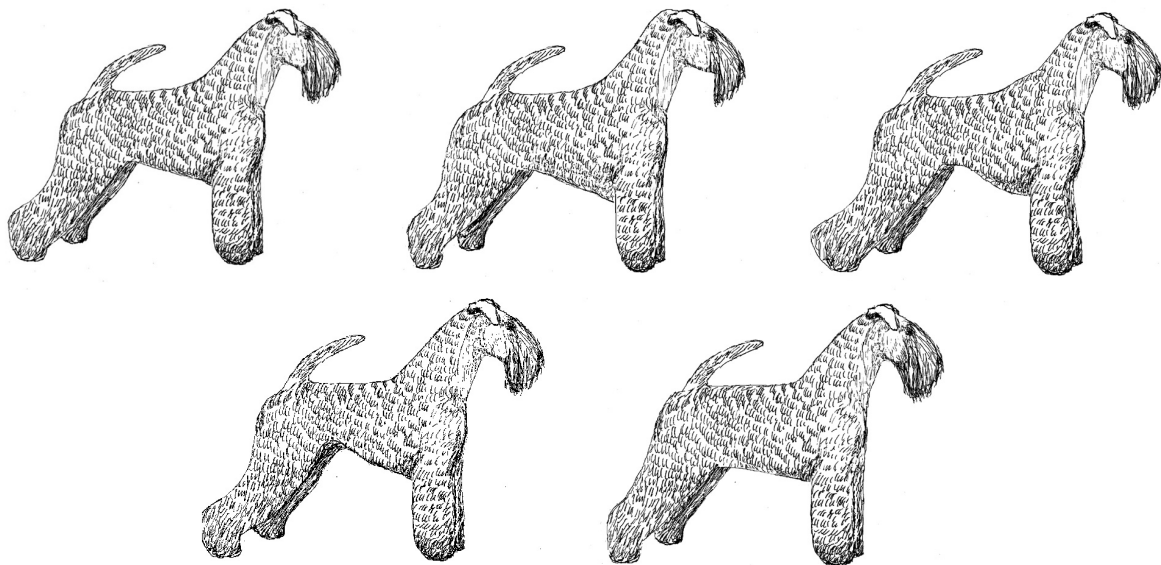
Som sammanfattning kan man säga att man inte ska lägga för stor vikt vare sig vid den unga hundens färg eller pälskvalitet då man säljan kan förutsäga hur den kommer att utveckla sig. Likaså ska man vara överseende med veteranens päls och färg.

En mindre vit bröstfläck anses inte vara ett fel men den bör inte breda ut sig upp mot halsens framsida

En hanhund med synnerligen blank och vackert vågig päls.

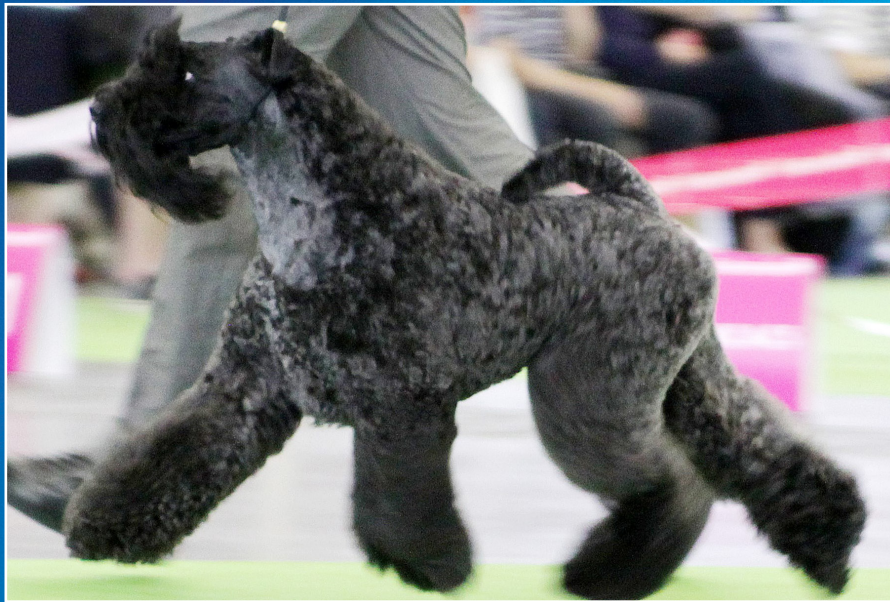
Klippningens betydelse

Olika klippningar kan ge helt olika helhetsintrycket. Här är fem exempel på samma grundstomme.

© Jovana

Copyright SKBTK 2016.

Får användas fritt av SvTek samt SKK. Alla fotografers medgivande finns beträffande publicering inkl. på SKKs hemsida.

Kompendiet är utarbetat av Charlotta Mellin med layout av Shanna Kolheden.

Tack till alla som bidragit med foto:
Ulla Lethenström, Charlotta Mellin, Eva Persson,
Magdalena Nordmark-Rojas, Harold Quigg,
Mia Sandgren, Rose-Marie Sunnanväder,
Jovana Danilovic, C-G Hultin, Jaroslava Poullova.

Litteratur:

The Development of Kerry Blue Terrier in Ireland.

Av Finbar Desmond, Cathy & Sean Delmar.

The Complete Kerry Blue Terrier.

Av E.S. Montgomery, Denlinger's 1950.

The Kerry Blue Terrier.

Av Edit Izant, Denlinger's 1982.

A Compact Kerry Blue Terrier.

Av Eileen S. Foy, 2000.